

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010491
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7518010491.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného C. V., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2022 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 14.6.2021, sp. zn. 6T/64/2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný C. V., nar. X.X.XXXX v V. - Š., bytom V., T. E. Č.. XXXX/XX

je v i n n ý, ž e

dňa 19.6.2018 v čase okolo 9:45 hod. v V. na ul. H. zobral do svojho osobného motorového vozidla zn. Y. ev. č. V. D. T. Q. a F. H.G., ktorých mal dovieŕť k obchodnému domu H., kde vŕak svoje vozidlo nezastavil, neumožnil im vystúpiť z vozidla a proti ich vóli a ich prosbám počas jazdy, že chcú vystúpiť, ich doviezol do lesa za obec V., okres V. - I., kde motorové vozidlo zastavil, odomkol dvere, nechal ich vystúpiť, po krátkom čase pristúpil ku zadnej časti vozidla, otvoril kufor na vozidle, v ktorom mal uložený v igelitovom vrecku nestotožnený predmet, ktorým sa napriahol smerom k T. Q. so slovami, že ju zabije, pričom táto začala utekať smerom do lesa a obžalovaný za ňou bežal kričiac, že ju zabije, a keď spadla na zem, sa jej opätovne vyhrážal, že pokiaľ mu nevráti peniaze, ktoré mu v minulosti ukradla, tak ju zabije,
t e d a

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,
- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal,

t ý m s p á c h a l

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák.,
- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 5, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest domáceho väzenia v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. po dobu výkonu trestu domáceho väzenia je obžalovaný povinný každý deň v čase od 18.00 do 06.00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa vo svojom obydľí na adrese V., T. E. Č.. XXXX/XX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

o d ŏ v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného C. V. za vinného z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.6.2018 v čase okolo 9:45 hod. v V. na ul. H. zobral do svojho osobného motorového vozidla zn. Y. ev.č. V. D. T. Q. a F. H., ktorých mal dovieŕť k obchodnému domu H., kde vŕak svoje vozidlo nezastavil, neumožnil im vystúpiť z vozidla a pri ich vŕli a ich prosbám počas jazdy, že chcú vystúpiť, ich doviezol do lesa za obec V., okres V. - I., kde motorové vozidlo zastavil, odomkol dvere, nechal ich vystúpiť, po krátkom čase pristúpil ku zadnej časti vozidla, otvoril kufor na vozidle, v ktorom mal uložený v igelitovom vrecku nestotožnený predmet, ktorým sa napriahol smerom k T. Q. so slovami, že ju zabije, pričom táto začala utekať smerom do lesa a obžalovaný za ňou bežal kričiac, že ju zabije, a keď spadla na zem, sa jej opätovne vyhrážal, že pokiaľ mu nevráti peniaze, ktoré mu v minulosti ukradla, tak ju zabije, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Koŕice I sp. zn. 1T/14/2014 zo dňa 20.10.2016 odsúdený pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. č. 300/2005.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), m), § 38 ods. 5, § 53 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (ŕtyroch) rokov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. po dobu výkonu trestu domáceho väzenia uložil obžalovanému povinnosť každy deň v čase od 18.00 do 06.00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa vo svojom obydli na adrese V., T. E. Č.. XXXX/XX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajŕich priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný i okresný prokurátor.

Obžalovaný v písomných dôvodoch uviedol, že z jednotlivých výpovedí poškodených nevyplýva, aby počas jazdy motorovým vozidlom naŕho pôsobili a prosili, aby im zastavil, alebo iným spôsobom prejavili vŕlu, že chcú vystúpiť. Poukázal pritom na výpovede poškodených, ktoré sa rozporujú podľa neho v podstatných okolnostiach, a z ktorých jednoznačne nevyplynuli také skutočnosti, aby bolo možné nadobudnúť jednoznačné presvedčenie, že ich pobyt vo vozidle bol protiprávnym obmedzovaním osobnej slobody. Poškodená aŕ v obci Q. prejavila vŕlu nezotrvať vo vozidle, preto jej bezodkladne vyhovel. Súd mal postupovať a aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ vzhľadom k nejasnostiam vo výpovediach poškodených. V ďalšom poukazuje na rozpornosť výpovedí poškodených aj vo vzťahu k zločinu vydierania, či z kufru vybral mačetu, resp. nôž, a či poškodený H. mohol vidieť, ako mal konať vo vzťahu k poškodenej Q.. Tvrdenia poškodených totiž vyvracia svedkyňa Y., ktorá sedela v tom čase celý čas v aute. Vyťkál súdu, že nevykonal vyŕetrovací pokus, eventuálne rekonŕtrukciu alebo previerku výpovede na mieste samom. Vo vzťahu k znaleckému posudku uviedol, že ho nepovažuje za objektívny, a že znalecký posudok je iba jeden z dôkazných prostriedkov. Vyčíta znalcovi, že sa uspokojil iba s prepisom telefonických rozhovorov a si ich osobne nevypočul, a taktiež, že nepripojil kresby ako súčasť k znaleckému posudku. Z toho dôvodu je toho názoru, že znalecký posudok je nepreskúmateľný. Má za to, že okresný súd rozsudok ani v zmysle intencií § 168 ods. 1 Tr. por. riadne neodôvodnil a nevysporiadal sa v dostatočnom rozsahu s početnými rozpormi vo svedeckých výpovediach. Navrhol, aby odvolací súd zruŕil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s prekvalifikovaním konania obžalovaného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. a) Tr. zák. na zločin podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Takéto prekvalifikovanie bolo vykonané neprimerane v prospech obžalovaného z dôvodu, že obaja poškodení vypovedali, že obžalovaný mal v ruke zbraň (mačetu alebo nôž). Je toho názoru, že obžalovaný naplnil svojím konaním skutkové podstaty trestných činov tak, ako boli kvalifikované v obžalobe okresného prokurátora. Miernejŕia právna kvalifikácia nemá oporu vo výsledkoch dokazovania, a preto navrhol odvolaciemu súdu zruŕiť napadnutý rozsudok, a aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd pôvodne rozhodol rozsudkom sp. zn. 6T/64/2018 dňa 20.11.2018, keď v bode 1/ podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v citovanom rozsudku. Na základe odvolaní obžalovaného a prokurátora Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/5/2019 zo dňa 20.2.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd rešpektujúc závery odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a následne vo veci rozhodol. Keďže došlo k zmene v obsadení senátu, nový senát z dôvodu nesúhlasu obžalovaného vykonal nové dokazovanie.

Obžalovaný C. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Vo svojej výpovedi uviedol, že keď bol na L. W. R., zbadal bývalého spolužiaka H. s nejakou ženou, zastavil sa pri nich, opýtal sa ich kde idú a ponúkol sa, že ich odvezie do mesta. Dohodli sa, že ide pre priateľku na Poštovú ulicu, a potom pôjdu všetci na kávu. Počas cesty sa dozvedel, že poškodená T. Q. pracuje v N. N. F., preto sa jej opýtal na peňaženku, ktorá tam pred dvomi týždňami zmizla jeho kamarátke L. C.E.V.. Navrhol jej, že keď peňaženku alebo aspoň doklady vrátia, dá jej odmenu. Na Poštovej ulici nastúpila do vozidla V. Y., odtiaľ išli do Q., kde mal ďalšie stretnutie, s ktorým poškodení súhlasili. Počas cesty do Q.I. nikto nechcel z poškodených z vozidla vystúpiť alebo otvoriť dvere. Keď sa vracali z Q. zastavil s vozidlom pri krajnici z dôvodu vykonať malú potrebu, poškodení povedali, že si idú zafajčiť a následne zbadal, že obaja sa vybrali smerom do lesa. Poprel, že by vybral z vozidla v igelitovom sáčku mačetu a vyhrážal sa zabitím. Následne ako išiel k nim, rozbehli sa, preto sa vrátil a odišiel preč. Konanie poškodených si nevie vysvetliť. Tvrdil, že poškodenú Q., keď sa pri nich zastavil na Jazere a bral ich do auta, nepoznal.

Poškodená T. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že kritického dňa chcela ísť so svojím priateľom F. H. do OD Dargov, kde na Jazere na ul. H. stretli obžalovaného, ktorý sa jej rovno opýtal, či pracuje v N. N. F.. Uviedla, že obžalovaného poznala z N. N. baru. Obžalovaný povedal, že ich odvezie k OD Dargov. Keď prechádzali okolo Dargova, nezastavil, šiel ďalej, telefonoval s niekým po rusky a niekde na Moyzesovej ulici nastúpila do vozidla žena. Chceli s poškodeným H. otvoriť dvere na aute, ale sa nedali, následne išli až k lesu, kde mu povedala, že je jej zle, že chce vystúpiť. Obžalovaný jej nezastavil a zastavil až ďalej v lese. V lese obžalovaný vykonal potrebu, následne otvoril kufor na aute, kde zbadali basebalovú palicu, kovovú tyč, obušok, pričom z kufra vybral mačetu. Obaja sa veľmi báli a začali utekať smerom do lesa, každý iným smerom. Vyzula sa jej topánka, obžalovaný ju dohonal a vyhrážal sa jej, že ju zabije, ak nevráti peniaze. Keď obžalovaný odišiel, v lese sa stretla s poškodeným, ktorý už volal políciu. Predmet, s ktorým ju obžalovaný mal naháňať opísala ako mačetu sivej farby s hnedou rúčkou rovného tvaru.

Poškodený F. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný na Dneperskej ulici pri nich zastal, predstúpil pred nich a spýtal sa, kde je T. a ukázal fotku na telefóne, na čo mu poškodená odpovedala, že ona je T.. Spýtal sa, kde idú a dohodli sa, že ich odvezie do OD Dargov. Keď obžalovaný nešiel k OD Dargov, stlačil kľučku na zadnom sedadle, dvere sa však otvoriť nedali. Cestou mu hovorili, že chcú vystúpiť pri Dargove, no obžalovaný šiel ďalej a na Poštovej ulici nasadlo na predné sedadlo dievča s ryšavými vlasmi. Na ich otázku kde idú, povedal, že na kávu. Viackrát mu hovorili, aby zastavil, že chcú vystúpiť, on však vždy zahováral, že idú na kávu. Odniesol ich až na lúku v lese, z vozidla vystúpil s tým, že ide vykonať potrebu. Keď otvoril kufor na aute, bola v kufri kovová tyč, basebalka, obušok a dýka zabalená v papieri. Keď sa vrátil po vykonaní potreby, vybral dýku z auta, ktorá bola zabalená a pohlol sa za nimi. Zo strachu sa rozbehli a každý bežal inou stranou. Počul ako utekal za poškodenou a kričal, že ju zabije. Poprel tú skutočnosť, aby boli v Q. za nejakým známym obžalovaného. Potvrdil, že

dvere na aute sa otvoriť nedali, viackrát žiadali obžalovaného, aby im zastavil, že chcú vystúpiť. Zbraň identifikoval ako dýku s hnedou rúčkou, ktorá bola v sáčku.

Svedkyňa V. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 14.8.2019 využila svoje právo a vo veci nevyopovedala. Z prečítanej výpovedi z prípravného konania vyplýva, že s obžalovaným bola dohodnutá v predmetný deň, že pred obedom pre ňu príde a pôjdu spolu na kávu. Keď pre ňu došiel, nastúpila do vozidla a zistila, že vzadu sedeli 2 neznáme osoby muž a žena. Dohodli sa, že všetci pôjdu spolu na kávu, lebo obžalovaný sa rozprával, že by vedel vybaviť prácu poškodenému H.. Cestou sa obžalovaný s poškodenými dohodol, že im nebude vadiť, keď najprv odnesie papiere svojmu kamarátovi. Keď sa vracali, obžalovaný potreboval ísť na toaletu, preto zastavil pri ceste, na čo sa ho poškodená opýtala, či si stihnú zapáliť. Keď poškodení vyšli von z auta, začali sa vzdávať smerom k lesu, obžalovaný za nimi kričal, kde idú, čo sa deje, oni však neodpovedali a utiekli. Uviedla, že poškodení v aute vyzerali pokojní, vôbec nehovorili, že chcú z vozidla vystúpiť. Potvrdila, že rozprávala po rusky so L., a tejto povedala, že je tu dievča, čo jej vráti peňaženku. Nemala vedomosť, či obžalovaný mal vo vozidle dýku, eventuálne mačetu.

Svedok R. E. vypovedal, že k prejednávaniu skutku sa vyjadriť nevie. Pracoval ako barman a potvrdil, že v N. N. F. mala zmiznúť L. C.E.V. peňaženka, pričom podozrivou mala byť poškodená T. Q.. Poškodená povedala, že peňaženku nevzala a na druhý deň, keď prišla do práce uviedla, že ju uniesli a zbili, avšak žiadne poranenia na nej nevidel.

Do konania bol pribratý znalec Mgr. U. V. z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, detí a sexuality, ktorý vypracoval znalecký posudok. Na hlavnom pojednávaní zotrval v celom rozsahu na záveroch vypracovaného znaleckého posudku, v ktorom psychologicky vyšetril obidvoch poškodených. U poškodenej T. Q. konštatoval, že jej rozumové schopnosti sú nerovnomerne rozložené. Lepšie je rozvinutá verbálna zložka, ktorá sa nachádza na hranici podpriemeru a ľahkej duševnej zaostalosti. Neverbálna zložka intelektových schopností klesá už jednoznačne do pásma ľahkej mentálnej retardácie a úroveň pamäťových funkcií zodpovedá pásmu ľahkej mentálnej retardácie. Dokáže vnímať základné rysy situácií a následne sa v nich orientovať. Jej osobnosť je simplexná, infantilná, stenická. Prítomná je senzitívna vzťahovačnosť, nejedná sa však o patologické paranoidné nastavenie, ktoré by viedlo k dezinterpretácii bežného správania za priamy útok na svoju osobu. Jej osobnosť nevytvára podklad pre iracionálne či vyfabulované presvedčenia o tom, že jej niekto ublížil. Nie sú prítomné u poškodenej známky zatajovania svojej podstaty. Vzhľadom na svoje kognitívne schopnosti a osobnosť má sklon podávať informácie o prežitých udalostiach zjednodušujúcim spôsobom, nepresným na detaily. Nebola zistená patologická tendencia ku konfabuláciám. U poškodenej dominuje negatívne emočné ladenie, rôzne obavy a strachy, objavili sa aj suicidálne myšlienky. Pokiaľ sa skutok, ktorý je predmetom konania mal stať, v čase jeho spáchania pre poškodenú bol výrazným traumatizujúcim zážitkom, hoci ho aj nedokázala vždy jednoznačne popísať, čo jej neumožňovali jej limitované verbálne schopnosti. Znížené kognitívne schopnosti poškodenej, vrátane používania agramatizmov vytvárajú podklad pre možnosť opakovaných nepresností vo výpovedi vyšetrovanej. Poškodená sama nevníma drobné logické, diskrepancie vo svojich vyjadreniach a limitujú ju aj mnestické schopnosti, ktoré jej umožňujú spoľahlivo si zapamätať najmä udalosti s výrazným emočným nábojom, nie však rôzne detaily takýchto udalostí, ale iba základnú kauzálnu niť udalostí.

U poškodeného F. H. znalec zistil, že mnestický potenciál je rozvinutý v pásme dolného priemeru. Prítomná je senzitívna vzťahovačnosť až podozrievavosť a infantilné črty osobnosti, vrátane sklonu k teatrálnemu správaniu a prenášanie svojich chýb na iných. Má tendenciu skôr konať ako premýšľať, jeho správanie je často impulzívne. Verbálne rozumové schopnosti sú viac rozvinuté. Jedná sa uňho o simplexnú, neistú a submisívnu osobnosť. Je prítomná senzitívna vzťahovačnosť až podozrievavosť. U poškodeného H. bola zistená prítomná tendencia odpovedať sociálne žiaducim spôsobom, nie však do tej miery, že by vedome simuloval alebo hral nejakú rolu. Nebola zistená patologická tendencia ku konfabuláciám. Z prepisov telefonátov na políciu vyplýva jeho potreba vyhľadať pomoc pri reálnom ohrození, a tiež vyplýva prežívanie zjavného strachu v čase páchania skutku. Nepresnosti vo výpovedi poškodeného z psychologického hľadiska nemožno spoľahlivo vysvetliť. Obsah telefonátu poškodeného na políciu zodpovedá zo psychologického hľadiska výrokom človeka, ktorý je v núdzi, cíti sa byť v ohrození a hľadá pomoc. Autenticitu dokresľujú expresívne výrazy. Zo psychologického hľadiska je vysoko nepravdepodobné, aby predmetné telefonické hovory poškodeného boli výsledkom jeho vymyslenej a plánovitej aktivity, prejavom krivého obvinenia pri neexistujúcom útoku. Poškodený

nedisponuje schopnosťami, ktoré by mu niečo podobné, zvlášť v neočakávanej, improvizovanej situácii umožnili. Znalec na hlavnom pojednávaní ďalej podrobne popísal, akými metódami vykonal psychologické skúmanie obidvoch poškodených. Uviedol, že doslovný prepis, ktorý mal k dispozícii telefonického rozhovoru poškodeného H. bol dostatočne bohatý na to, aby sa vedel k textu odborne vyjadriť. Potvrdil, že v základných rysoch ako nastúpili do auta, kde sa dostali, ako chceli vystúpiť je výpoveď poškodených zo psychologického hľadiska vierohodná, v detailoch určite nie.

Správne postupoval okresný súd, keď po vykonaní vyššie citovaných dôkazov, ako aj oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi v spise dospel k záveru, že obžalovaný C. V. svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. lebo naplnil subjektívnu stránku citovaných trestných činov tým, že konal úmyselne a objektívnu stránku tým, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

Obhajoba obžalovaného C. V. bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou poškodenej T. Q. a poškodeného F. H., ktorých výpoveď bola v zhode so závermi znaleckého posudku Mgr. U. V., o ktorého objektivite odvolací súd žiadnych pochybností nemal. Obaja poškodení na hlavnom pojednávaní zhodne popísali ako a kde sa s obžalovaným stretli, za akých okolností nastúpili s ním do motorového vozidla, že ich odvezie pred OD Dargov, ako im nezastavil, a potom, čo nastúpila do vozidla V. Y., šiel až k lesu k obci Q., kde potom vybral z kufra nezistený predmet a vyhrážal sa poškodenej zabitím ak nevráti peniaze, ktoré vraj mala vziať. Obaja poškodení jednoznačne potvrdili, že žiadali počas jazdy v meste obžalovaného, aby im zastavil. Keď to odmietol, skúšali otvoriť dvere, ktoré sa zvnútra otvoriť nedali. Vyvrátili tvrdenie obžalovaného, že boli v Q. za jeho známym. Zhodne popísali, akým spôsobom ušli od obžalovaného a volali políciu. Už v prvotnej výpovedi poškodená v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný nezastavil s vozidlom pred OD Dargov, i napriek tomu, že poškodený H. mu to povedal, a následne nastúpila niekde na ulici Y. dopredu žena. Tvrdila, že dvere na aute boli zamknuté a nedali sa zvnútra otvoriť (č.l.84). Počas jazdy žiadala obžalovaného, aby s vozidlom zastal (č.l.77). Keď zastali v lese, obžalovaný im zvonku otvoril dvere (č.l.66,76). Poškodený H. v prvotnej výpovedi tvrdil, že obžalovaný im nezastavil s vozidlom pri OD Dargov, žiadal ho, aby s vozidlom zastavil (č.l.93,102). Potvrdil, že chceli vystúpiť z auta už na križovatke na ulici Y., ale dvere boli zamknuté a nedali sa otvoriť (č.l. 94, 102, 110). Tvrdil, že obžalovaný ich odvezol rovno za obec V. (č.l. 93, 103, 110).

K výpovediam poškodených je potrebné uviesť, že prvotná výpoveď z prípravného konania, ako i výpoveď z posledného hlavného pojednávania si neodporujú a súhlasia vzájomne. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že poškodení majú vo svojich výpovediach v súhrne určité rozdiely. Túto situáciu ozrejmil vo svojom znaleckom posudku Mgr. U. V., ktorý jasne vysvetlil, že poškodená T. Q. má limitované mnestické schopnosti, je schopná si zapamätať iba základnú kauzálnu niť a sama nevníma drobné logické diskrepancie vo svojich vyjadreniach, ktoré pre ňu nemajú ani význam. Nepresnosti vo výpovedi poškodeného F. H. zo psychologického hľadiska nie je možné spoľahlivo vysvetliť, ale môžu vychádzať z obavy o poškodenú, ktorá bola napadnutá obžalovaným. Skutočnosť, ktorú obžalovaná prežila je pre ňu výrazným traumatizujúcim zážitkom, hoci ho nedokázala vždy jednoznačne popísať, lebo jej to neumožňovali jej limitované verbálne schopnosti.

Vierohodnosť výpovedi poškodených preukazuje aj ich spontánne pudové konanie, že počas jazdy vozidlom, keď nemohli z neho vystúpiť, obžalovaný im nezastavil na ich želanie, nedali sa otvoriť dvere, pristúpila k nim V. Y., ktorá rozprávala rusky do telefónu a potom, keď s vozidlom zastavili na neznámom mieste pri lese, keď obžalovaný šiel vykonať malú potrebu a zbadali v kufri auta kovovú tyč, basebalovú palicu, obušok, a potom čo obžalovaný mal vziať do ruky predmet, ktorý mohol vyzeráť ako mačeta, resp. nožík sa rozbehli obaja rôznym smerom od strachu do lesa a následne vec oznámili telefonicky na políciu. Z tohto ich konania logicky vyplýva, že mali strach o seba, a preto ihneď volali aj na políciu. Motívom konania obžalovaného bola snaha prinútiť poškodenú, aby vrátila peniaze, ktoré mala vraj ukradnúť.

Ani obžalovaný nevypovedal vždy rovnako. V prípravnom konaní (č.l. 59) vypovedal, že skutok, že poškodená mala zobrať L. C.E.V. peňaženku zistil, až keď sa dostal do väzby. Toto tvrdenie bolo vyvrátené výpoveďami obidvoch poškodených, lebo ešte pred ich nástupom do vozidla obžalovaného sa o tom bavil, či poškodená sa volá T., a taktiež jeho tvrdenie vyvracia aj svedkyňa V. Y. (č.l.120,121), kde tvrdí, že obžalovaný jej povedal „je tu to dievča a jej vráti peňaženku“. Nepriamo to potvrdila aj svedkyňa L. C.E.V., ktorá vypovedala, že V. Y. jej telefonovala z auta (č.l.125), že tam sedí dievča, čo jej

ukradlo peňaženku v N. N. F., že peniaze jej už nevráti, ale vráti jej doklady, čo vie od obžalovaného, lebo sa mu sama priznala. V prvotnej výpovedi ďalej obžalovaný uviedol (č.l.55), že nemal vedomosť, či si mohli poškodení otvoriť na vozidle okná, či ich mal zablokované. Aj táto skutočnosť nepriamo podporuje tvrdenie poškodených, že keď zastavili pri lese, dvere im otvoril obžalovaný, čo svedčí o tom, že museli byť zablokované (napríklad detskou poistkou).

O objektivite znaleckého posudku odvolací súd pochybnosti nemal. Znalec posudok vypracoval štandardne a bol osobne na hlavnom pojednávaní k nemu vypočutý. Popísal akými metódami dospel k záverom a uviedol, že obsah prepisu zápisnice z telefonického hovoru mu postačoval na to, aby si urobil objektívny záver a vedel sa k veci kvalifikovane vyjadriť. Znalec zotrval na tom, že pri zodpovedaní psychologických otázok je kresba, ktorú vykonali poškodení iba pomocná metóda. Analýza výsluchu výpovedí a rozhovorov a osobné vykonanie testov a konzultácie majú väčšiu váhu. To, že znalec nepripojil ako súčasť znaleckého posudku kresby poškodených možno hodnotiť ako formálny nedostatok a nie ako nespôsobilý dôkazný prostriedok v rámci trestného konania.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného, že neboli vykonané všetky navrhované dôkazy odvolací súd dodáva, že bol vypočutý podľa požiadaviek obhajoby svedok E.. Na výsluchu svedkyne L. C. už obhajoba netrvala (č.l. 766) a okresný súd správne odmietol vykonať výsluch V. Y., ktorá využila svojho zákonného práva nevypovedať už na hlavnom pojednávaní dňa 14.8.2019 (č.l. 632). Taktiež vzhľadom na odstup času a možné zmeny v lesnom poraste, kde malo k časti skutku dôjsť, na mnestické schopnosti poškodených by vykonanie rekonštrukcie, resp. preverky výpovede na mieste samom sa minulo účinku.

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sofistickým spôsobom, ktorým chcel zľahčiť vzniknutú situáciu tým, že odďaľoval možnosť výstupu z vozidla poškodeným rôznymi rečami o káve a podobne obmedzil užívanie osobnej slobody obidvoch poškodených najneskôr v čase, keď neodbočil k OD Dargov tak ako im to sľúbil, ale pokračoval v ceste ďalej. Bránenie osobnej slobody trvalo od momentu neodbočenia a nezastavenia pred OD Dargov až po zastavenie v lesnom poraste pri obci Q.. Obžalovaný C. V. totiž veľmi dobre vedel, že poškodená T. Q. je tá, ktorá je podozrivá z krádeže, preto to ihneď oznámil V. Y., vzal ju do auta, táto túto skutočnosť ihneď oznámila L. C., ktorá mala byť okradnutá, ktorej zároveň bolo oznámené, že keď nie peniaze, tak doklady jej budú vrátené. Motívom jeho konania bolo zastrašiť poškodenú s tým, že musí vrátiť peniaze, a preto, keď zastavili pri lesnom poraste teatrálnym spôsobom otvoril kufor na vozidle, otvoril dvere predtým poškodeným, aby mohli vystúpiť, a aby videli následne aké predmety má v kufri. Už len toto samotné konanie bolo hrozbou násillia vo vzťahu k poškodeným, pričom obžalovaný navyiac vybral ďalší predmet z kufra, ktorým naháňal a vyhrážal sa poškodenej zabitím, ak peniaze nevráti.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť, že nepodarilo sa presne špecifikovať predmet, ktorý obžalovaný mal držať v ruke, a ktorým sa mal vyhrážať smrťou poškodenej T. Q. v lesnom poraste. Poškodení rôzne popísali predmet, poškodená Q. ako mačetu a poškodený H. ako nožik. Obžalovaný na druhej strane tvrdil, že v kufri žiadnu mačetu ani nôž nemal. Aj podľa názoru odvolacieho súdu správne postupoval okresný súd, keď túto skutočnosť v rámci zásady „in dubio pro reo“ vyhodnotil v prospech obžalovaného a prekvalifikoval jeho konanie z odseku 2 na odsek 1 zločinu vydierania podľa § 189 Tr. zák.

Obžalovaný je slobodný, má jedno maloleté dieťa. Pred pandémiou COVID - 19 pracoval v spoločnosti L. M. ako obchodný manažér, kde jeho hlavnou pracovnou náplňou bola komunikácia medzi dodávateľmi a zákazníkmi. V práci bol hodnotený veľmi dobre. Po zániku spoločnosti začal pracovať ako šofér v spoločnosti U. N. V. autodoprava, o čom predložil pracovnú zmluvu zo dňa 9.6.2021. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku. Počas výkonu väzby v ÚVV Košice plnil riadne všetky úlohy, režim dňa neporušoval, nedopúšťal sa nedovolených činností a správal sa slušne v súlade s ústavným poriadkom. Nebol mu uložený žiadny disciplinárny trest. Z odpisu registra trestov vyplýva, že v posledných 10-tich rokoch bol dvakrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/14/14 zo dňa 20.10.2016 pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 2 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 15.11.2017 so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Z dôvodu, aby boli odstránené nepresnosti a zbytočnosti vo výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), d) Tr. por. a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obžalovaného za vinného zo skutku tam uvedeného, právne kvalifikovaného ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest domáceho väzenia v trvaní 4 rokov.

Podľa § 53 ods. 2 Tr. zák. po dobu výkonu trestu domáceho väzenia obžalovanému uložil povinnosť každý deň v čase od 18.00 do 06.00 hod. nasledujúceho dňa zdržiavať sa vo svojom obydľí na adrese V., T. E. Č.. XXXX/XX, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Vo vzťahu k uloženému úhrnnému trestu domáceho väzenia odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na dôvody, ktoré uviedol v napadnutom rozsudku okresný súd, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.